

VIRRAB LANKÓ

A háború.

Bár elvonult az üstökös,
A földi rémek hirnöke,
Már gyulnak égi csillagok . . .
Az ég sötét felhőibe
Mint vérbetűk íródva szét, —
Néz, néz, s szörnyűködik a nép.

Nyitják a vágóhidakat,
Megtelnek majd a harcmezők,
S kit a gyilok nem ér, marad
Igavonó, mint azelőtt.
Ez a világ története,
Egy annak vége s eleje.

A trónokat süppedtíti az
Idő, új oszlopot alá
Az emberesontok adnak majd;
Jobban mi biztosítaná
Alattok az omló szívet?
A harez emberesonttal fizet!

A nagy találkozáson én
Nézek! ha köztetek leszek,
Kérőn hozzátok fordulok:
Egymással fogjatok kezét,
Nép, népek sirt soha nem ás . . .
Legyen ez arra fogadás!

Kisteleki Ede.

Felölős szerkesztő s lapfőigazgató:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 forint 50 krajczár,
Egyes szám 15 krajczár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

SZEGÉNY KUKKER!

Szép Juliskának hívják általában. No de szép is, az már szent igaz! Hogy szépségéről némi tájékoztatást nyújtsak, el kell pletykálnom, hogy daczará rabvallató komisz borának — mert hát korcsmárosné volt a lelkem, még pedig a javából — a pécsi fiatalok, no meg a derekukat bíró idősebbek nagy része nem sajnálja a fáradságot kikutyagolni korcsmájába, pedig hej, de messze esik a város közepétől, hogy legalább egy félliterkével beszédjen az istenverte lőréből.

De mikor az aranyos olyan szépen oda tudja tenni a flaskót az ember fia elé... s hozzá még mosolyog is!... Hát bizony az a két szép szem s az a bűvös mosoly olyan varázserejű, hogy bár a bicska kinyílik az ember zsebében a pokoli italtól, mégis nektár gyanánt iszsa boldog-boldogtalan.

Aztán odaül egyik-másik mellé. Hogy irigylis a többi! S beszél. De milyen hangon!

Diktum-faktum! Nem akarok szószaporító lenni. Elég az hozzá, nincs az a nadrágot viselő ember sz. kir. Pécs városában, ki egyszer borából ivott, hogy veszekedett módon bele ne rökönnyödjék.

Tele is van korcsmája a nap minden órájában — imádóival.

Ezek sorában az első helyet Kukker bátyó foglalja el Narancs Pistával.

Ott isznak minden áldott napon s vívják az élet-halálharczot a szép Juliska szívéért...

Ha jól szemügyre vesszük a két szerelmes lovagot, azt kell hinnünk, hogy az aranyos előtt a Narancs Pista fiatalságának, sugár természetnek, szép szemeknek s finom vékony bajuszának van előnye a Kukker bátyó girhes alkata, molyette bajusza, parókája s vagy 50—60 éve fölött. Ámde ne feledjük, hogy Narancs Pista olyan szegény, mint egy néptanító macskája s hozzá csak — diurnista, a Kukker bátyó emeletes háza pedig olyan büszkén emelkedik az ég felé, mintha csak tudná, hogy gazdája másodosztályu népfölkelő... aztán meg, mint Fama ténsasszony beszél, a takaréokban ezrei meg ezrei csücsülnek...

No de nem akarok hirtelenében pálczát törni a szép Juliska fölött.

De az tény, hogy összes vendégei között csakis e két imádóját tüntette ki föltűnő rokonszenvével.

Hanem Narancs Pistának sehogy sem tetszett ez a közösügy. Nem akart ő a szép Juliska szívében a vén görhessel osztozni. Aztán meg bántotta is, de nagyon, hogy nem tudja kiakolbólitani túrhetetlen vetélytársát. De hát hiába! Akár mit tervezett, egy

lépéssel sem haladt előbbre. Már le is mondott a boldogságról, hogy az aranyost valaha kizárólag magáénak mondhatta, midőn egyszer szép esendesen elérkezett a szép Juliska születésnapja.

Ugy Narancs Pista, mint Kukker bátyó nem mulasztották el kedveskedni egy s mással e szép ünnep alkalmából, mire az aranyos viszonzásul vacsorára hitta meg őket.

Együtt! Megint a vén girhessel együtt! zugolódik belsejében nagy keservvel Narancs Pista. Mit neki együtt, ha nem lehet vele egyedül. S amint töprenkedik, miként rázza le nyakáról az alkalmatlan vénséget, hatalmas eszme villant meg agyában. S úgy tett, mint eszmeje sugallta.

Hét óra tájban — hétre volt megállapítva a vacsora — tötyög a vén Kukker, redős szívében boldog érzéssel az aranyoshoz... Utána tisztességes távolban, de észrevétlenül Narancs Pista a Jóska gyerekekkel, ki Kukker bátyó háztartásában az inasi tisztet volt szerencsés betölthetni.

Amint Kukker az izgatottságtól reszkette belépett a korcsmába, lélekszakadva berohant a Jóska gyerek e szavakkal:

— Nagyságos uram, tessék azonnal hazajönni, mert a nagyságos asszony halálosan megbetegedett.

Püff neki! S ő az aranyos előtt böles elővigyázatból szépecskén elhallgatta feleséges állapotát.

Vége volt renoméjának!

Egy iszonyu tekintet a szép Juliska szikrázó szeméből s a vén Kukker önkénytelenül kitámolygott, de úgy, hogy maga sem tudta miként.

Ő tehát elment, Narancs Pista pedig bement... s jóízűen, háborítlanul megvacsorált az aranyossal s miután bevallotta égető szerelmét s a szép Juliska nem haragudott meg a merényletért, mi a pillanat hevében czuppanós csók alakjában ellene elkövetett, az aranyos szíve fölött ő lett a korlátlan ur.

Érezte ezt Kukker bátyó s miután hazajutva meggyőződött, hogy mily hallatlan módon lett lefőzve — a feleségének kutya baja volt — a boszu végrehajtásáról kezdett gondolkodni, mert dühös volt ám szörnyűképen. Narancs Pistával nem mert kikötni, mert ha megsérti, az úgy összemorzsolja, mint valami cserebogarat. Pedig boszut kellett állnia akárkin, akármin.

Ezt meg Narancs Pista érezte meg s hogy a Jóska gyerek szemében becsülete tisztán álljon, fölkereste s így szólt hozzá:

— Tudod-e, mi történt az éjjel?

— Mi?

— Gazdád megőrült s az a mániája, hogy te őt tegnap este rászedted a felesége betegségével.

A Jóska szentül elhitte, hogy gazdája megőrült kerülni kezdte. De Kukker bátyó mégis csak megcsipte s szitkozódások közt úgy eltángálta, mint a kétfenekű dobot.

Csak tűri a Jóska, csak tűri. Mikor aztán vége lett az exekuczióknak, szánalommal teljes birka-

ábrázatával ránk a gazdájára s szive mélyéből föl-sóhajt:

— Szegény Kukker!

Erre aztán Kukker bátyó olyan nagyot nézett, hogy üveges szemei majd kifordultak gödreikből.

Tanulság: „Vén kecske ne akard megnyalni a sót, mert föleszi a szádat!!!“

Menjus.

Vakmerő.

Lovat árult a czigány. Egy szűrös atyafi kérdi tőle:

— Mi az ára, koma?

— Ötven forint.

— Az nem volna drága. Nincs valami hibája?

— Nincs ennek bátyám más, csak hogy *vakmerő*, felelt a more — neki megy ez tűznek, víznek, ároknak.

— Hát hisz az nem baj. Azért van az ember kezében a gyeplő.

Ezzel aztán még egyszer körüljárja az atyafi a lovat, végre megáll fejénél és az ostornyéllel nagyot legyint a ló szeme közé, de ez még csak a fülét sem mozditja.

— De koma, kutya-zsirral vagy te megkenegette — fakadt ki emberünk — hiszen nem *vakmerő* ez a ló, hanem *merő vak*.

— Azst gondoltám, hogy ázs mindegy. — Felelt a czigány.

Egyéb baja sincs.

— Mit búsulsz, pajtás?

— Már hogyné búsulnék, mikor nem sokára itt lesz a nyár s ekkor az ember alig ül be este a korezmába, hát mindjárt megvirrad.

A MAI LÁNYOK.

Julcsi: Voltatok lányok a „Hattyu“-ban megnézni az anatómiai muzeumot?

Málcsi: Ugyan hova gondolsz?

Tercsi: Nem illik azt nőknek megnézni.

Milcsi: Csak férfiaknak való.

Julcsi: De van ott kérlek nőknek való is.

Málcsi: Na, az az egy, ott balról, a „Bünbánó Magdolna.“

Tercsi: No meg ott a sarokban „Az oroszlán menyasszonya.“

Milcsi: Legyünk őszinték lányok, az *extra-kabin* is igen érdekes.

Mert a padban nem jutott hely.

A falu iskolájában padok hiánya miatt néhány-nak a gyermekek közül a földre kelle letelepednie. Egyszer a tanító a katekizmusból ezen kérdést: „Miért vagy e földön?“ intézte a gyermekek többjéhez, kik mindannyian helyesen megfeleltek, hogy Istennek szolgáljunk stb. Egy alkalommal a földön ülők közül is föl szólit egyet a tanító és kérdi tőle:

— Miért vagy te e földön?

— Mert a padban nem jutott hely — lón a felelet.

A gazdálkodó asszony.

— Terka, most elmegyek; fűts be a gyermekeknek, de ne tégy négy hasábot a tűzre, hanem csak hármat, mert Károlykát magámmal viszem.

Egy vén bünös halála óráján.

— Ideje már, hogy könyörögjünk az ön bűneinek bocsánataért s lelki üdvéért.

— Jaj, tisztelendő úr, ne kérjünk egyszerre olyan sokat!

Megmagyarázta.

Nagy szél fujt, lekapta a zsidó-gavallér kalapját.

Szaladt is utána veszettül.

— Hova rohansz Khóbi?

— Kérdezzél meg a kholopom.

Már gondoskodott róla.

- Bizon-bizon kedves ösémuram, ideje volna már, hogy feleség után nézzen.
 — Már néztem kedves urambátyám.
 — Igen? és ha szabad tudnom, ki után?
 — X. ur felesége után.

Blamázs.

A tanfelügyelő megvizsgálja az iskolát; a tanító előlép: „Engedje meg nagyságod, hogy alázatosan megjegyezzem, miszerint a legfőbb gondot arra fordítottam, hogy *kis tanítványaim kedvesen, finoman és művelten fejezzék ki magukat.* Például: Mondd meg nekem Jancsi, hogy hívják azt az embert, *aki rendszeren mosakodik, fésülködik és öltözködik?*

Jancsi: *Tiszta embernek.*

Tanító: Nagyon helyes. Már most mondd meg te kedves Pistikám, hogy hívják azt, *aki mindezt nem teszi?*

Pistika: *Disznónak.*

KAKUTYI — MAKUTYI

jó szomszédok.

Kakutyi. Minek oajan miérges szoamszéd?

Makutyi. Moán hoagyan néem löennék miérges, tuoggya szoamszéd, oa Máto, oa moarha, oaszoandta, hoagy ién néem voaggyok oaz, oami ú!

Az ujdivatú fogalmazó.

Dikics suszternél cipőt rendelt Járdataposó Kázmér. Azonban bár háromszorosan is elmúlt az elkészítésre kitűzött idő, még sem volt kész a stívli. Egy hónap múltán dühösen nyargal Kázmér ur Dikics műhelyébe s keményen megtámadja:

— Hát mikor lesz már készen az az istenverte cipő?

— Éppen most fogalmaztam meg.

— Válaszol flegmával a mester a kiszabott cipőre mutatva.

Ügyvédi irodában.

— Hát könyörgök alásan tekintetős ügyvégy ur, begyüttem, mondok, mer be tevezött idézni.

— Igen, hogy fizesse meg az ügyvédi díjamat.

— Mőgkövetem a tekintetős ügyvégy urat, szőgény embőr vagyok, nem fizethetem meg; hanem ha lehet, *ikább leülöm.*

Mikor egy kis és nagy ember veszekedik.

— *Hallgasson, mert minéjárt a szobembe dugom!*

— *Dugjon inkább a fejébe, ott több üres hely van.*

Fogas kérdés.

— *Melyik hát tulajdonképen a kölcsönző, az-e aki ad, vagy aki vesz?*

Kétértelmű.

Bemegy egy ur a közelmúlt napokban egyik helybeli kereskedésbe.

— Valami játékot szeretnék venni a kis fiamnak. A kirakatban egy csinos szamarat láttam.

— Oh kérem, szamarak itt benn is nagy választékban vannak.

Megmagyarázta.

Baranyamegye egyik falujában nagyon kicsiny volt a templom.

— De hisz ebbe a templomba bele sem férnek mindnyájan! — mondá egy idegen az ottani tanítónak.

— Ha mindnyájan járnának a templomba, csakugyan nem férnének be mindnyájan: de miután nem mindnyájan járnak, hát mindnyájan beleférnek.

A zsidó-huszár.

— Jelentek olásan, úrmester úr, azt tetszett mandani, hodj ha az alattvaló az üvé füljebbalójának nem engedelmeteskedik, meg khüll jelenteni: én hát jelentek, hodj oz én alattvaló nem engedelmeteskedte.

— Ki a maga alattvalója, Mócsi? Hiszen közember maga.

— Jelentek olásan a Thöndér, okhi rogtha egyet s ledabta engemet!

Furcsa hasonlatosság.

— Kedves kisasszony, minél tovább nézem önt, annál szembetűnőbb az a különös hasonlatosság, mely ön és testvérem közt van.

— Nos és miben áll az?

— Tetszik tudni, önnek éppen olyan barna haja van, mint a milyen szőke neki: éppen olyan bogár szeme, mint a milyen kék neki és csaknem olyan tapaszakadt, mint a milyen karcu ő.

A kis hamisak.

— Te Miczi, tudod, hogy nem jól énekelték a polgáristák a „Hattyu“-ban, a mikor azt énekelték, hogy:

„Be szomoru ez az élet énnekem,
A mióta elhagyott a jó kedvem.“

— Nos talán nem úgy kellett volna énekelni?
— Persze, hogy nem úgy, hanem így:

„Be szomoru ez az élet énnekem,
A mióta elhagyott a kedvesem.“

— Az ám, így sokkal szebb!

Klinikán.

Orvos: (tanítványaihoz, egy beteget mutatva.)
Látják uraim, ez a betegség a nedves lakásnak következménye. Ugy-e kérem, — szól a beteghez — ön pincze-lakásban lakott?

Beteg: Dehogy, kérem, én toronyőr vagyok.

Czikória.

— Mondja csak Lajos lelkem, mit ajánl maga: erős gyomorhajom van.

— Karlsbadi lapdacsokat.

— No adja hát ide a „Pécs“-et, annak a tárczájában vannak — karlsbadi lapdacsok.

A társalgó szobában.

— No úgy-e, hogy megmondtam, kik lesznek a II. és III. kerületben városi képviselőkké megválasztva?

— Hja, uram, a II. és III. kerületben a püspök tehenét is megválasztják, *csak a polgármester kandidálja.*

Botykai Bagol András

*zengzetes szavu népdalnoki teréfás zingelme
a nagyvátyi molnárról.*

*A nagy vátyi határon
nyargal Csépany számaron,
Szét repteti iratát
nagy ba ditséri malmát*

*Lót-fut minden faluba
hogy buzát hord malmába
visza hozza azt liszttel
polgár embert így tisztel*

*De az igaz polgárok
okosak és jámbórok
buzájok vissza tartják
a kis molnárnak adják*

*Mert mint szegény jó illet
szálit visza jó lisztet
szeretik a polgárok
szegények és jámbórok*

*Kisüt a nap az Égen
tán kis molnár is éhen
nem vesz el hát örökre
táplált jó reménye*

*Ő pedig egy uraság
és Csépany ba roszasság
tiz fertálos nagy polgár
kis molnár nyomábajár*

*Node se baj kiderül
anagy hajó elmerül
De a csonik a vizen
kis molnár bent evezem*

*Visza visza a partra
kis molnárnak malmára
főjön ég bői sok harmat
nyer jen érte jutalmat*

*Csépany Úr is élhessen
malma vigan mehessen
sok gabonát ölessen —
De szegényhez jó legyen!*

Semmi baja.

Beállit egy falusi asszony a Blätterbauer óráshoz a minapában egy rozzant órával.

— Ezt az órát szeretném, ha megcsinálnák.

— Hát aztán mi baja van?

— Nincs annak kérem alásan semmi baja, csak hogy nem jól üt, meg rosszul mutat.

Cs a k !

A nagy gonoszt az ötvenes évek végén kötél általi halálra, a kisebb gonoszt 40 botütés kiállítására ítélték. A halálra ítélt csöndesen viselte magát, míg a másik nagyokat jajgatott.

— Mit ordítasz akkorakat akkor, mikor én oly békével viselem sorsomat?

— Könnyű neked! téged *csak* fölakasztanak, de én rajtam 40-et vágnak végig.

Önagysága és a Juczi.

— Nem türhetem Juczi, hogy máskor én előttem csókolózzál. Ki volt az a fiatalember, a ki gyümölcsoltó-boldogasszony napján a folyosón megcsókolt?

— Hja az az ur, igen az az ur, *valószínűleg az unoka-fivérem volt.*

Férj és feleség.

— Mit szólnál ahhoz édesem, ha azt mondanám, hogy elmegyek a berekbe mór-snepfekre vadászni?

— Azt, hogy inkább vadászszál salátára; peccenyéről majd én gondoskodom.

Az idő hibás.

Valahol köpönyegre tett szert a cigány. Kicsiny is volt a köpönyeg, kopott is, az idő pedig nagyon hideg.

— Te cigány, — szólítja meg valaki — nem sokat ér az a köpönyeg.

— A köpönyeg jó lenne, de ázszi dő nem hosszáváló.

Sirvers.

Sokat hazudtam életemben,
De nem azért nyugszom itt len, —
Hanem amint igaz't mondtam!
Biz' Isten! mindjárt megholtam.
Ez oly igaz, amint élek —
Könyörülj rajtam szentlélek!

Bécsi alaposság.

Ezzel a czimírással küldött egy bécsi borász-lap levelet Pécsre:

Wolgeboren

Herrn Stefan Lukrits
Ortsrichter

Nagy-Szokó.

Fünfkirchen
Ungarn.

Előfizetésre való fölhívás

„VERÉB JANKÓ”

pécsi képes élelzap április-juniusi negyedére.

Gyöpre magyar! Gyün a muszka!
Hol a pisztó, meg a puska?
Minden ember álljon elő,
Czibil avagy népfölkelő...
Ezer mondúr és szürkankó —
Riadót fű Veréb Jankó!

Össze téns delegáció!
Kell új prenumeráció!
Szavazzál, óh! dicső népem,
Amint eddig, azonképen...
Nem kell nekünk öt millió,
Pár száz forint is elég jó!

Aki magyar, az hozzánk áll,
Hűségesen prenumerál,
Mutat igaz magyar mórest,
Leböki a másfél flórest,
S ezzel három óra vége —
Biztosítva lesz a béke!

Veréb Jankó

harmadik évfolyamának második negyedébe lép s mint eddig, úgy ezután is

gazdag tartalommal

és a legdízesebb kiállításban

jelenik meg.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

☛ egy negyedre 1 frt 50 kr. ☛

Az előfizetések legelőnyösebben pósta-utalványon eszközölhetők s a lap czimével: **Pécs, János-utca 8. sz.** alá küldendők.

HIRDETÉSEK:

EQUITABLE

az Egyesült Államok élethiztosító társasága New-York-ban

Alapított 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. december 31-én 1,747.000.000

márka.

Az új felvételek kitettek:

1884-ben	1885-ben	1886-ban
360.000.000	408.000.000	474.000.000

Az ősszalap emelkedett 1886. január hó 1-től 1887. jan. 1-ig 272.000.000 márkáról 321.000.000 márkára.

A tiszta nyereségtöbblet 1887. január hó 1-én 68.000.000 márkát tesz ki és a múlt évhez viszonyítva 13.000.000 márkával emelkedett.

Tőkebefektetések Európában 16.000.000 márkán felül. A kötvények 3 év múlva kifogásolhatlanok. Minden kötvény visszavásárlási és leszállítási joga 3 év múlva. A 100.000 dollárból álló részvénytőke alapszabályszerűleg csak is 7% kamatoztatik, az azon felüli sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére:
Budapest, Andrássy-út 12. sz.

Főgynökség Pécsen: Motnár M. úrnál.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk azon rendkívüli gyógyeredményt, mely Meissner gyógyszerész

tyúkszem-tapasza

által (a m. kir. országos egészségügyi tanács által megvizsgálva) tyúkszem, szemölcs, bőrkeményedés és daganatok ellen eléretett.

Ó-Becse, 1887. január 19. Kérek az Ön által hirdetett tyúkszemtapaszról. Kíváncsi vagyok, vajjon az eddig minden gyógyszereknek ellenállott tyúkszemeimről megszabadulok-e? Tisztelettel Med. Dr. Kiss György, kor. ar. érdem-kereszt tulajd.

Ó-Becse, 1887. február 12. ... Ehez járultak kegyetlen fájdalmas tyúkszemeim. Önnek szere által elmúltak. Jó lélekkel ajánlom bárkinek. Dr. Kiss György.

Ecska, 1887. február 8. A tyúkszemtapasz a tett ajánlatnak nem vált szegényére; sőt mondhatom, hogy ily eredményt tőle korántsem vártam, most a szer felének megtakarításával tyúkszemeimről megmentve vagyok. Honfiumi tisztelettel Kelemen István, urad. ispán.

Rakovicza, u. p. Buziás, 1887. február 5-én. Nem mulasztatom el, hogy hála-köszönetemet ki ne fejezzem a nekem küldött Meissner-féle tyúkszemtapaszért. Vagy nyolcz éve, hogy tyúkszemfájdalmat érzek és ez idő alatt siker nélkül használtam mindenféle tyúkszemtapaszt és kenőcsöket. Most azonban a Meissner-féle tyúkszemtapasz hat napi használata után képes voltam négy tyúkszemeimet minden fájdalom nélkül eltávolítani. Tisztelettel Popovic E. Livius, állami tanító. — 1 frt 15 kr.

Érsek-Ujvár, 1887. január 29. Küldjön utánvétellel a híres Meissner-tyúkszemtapaszról, melyet mindenütt dicsérnek. Mely tisztelettel Malinczky József.

Temesvár, 1887. február 12. — Szelvény 1 frt 15 kr. A küldött doboz tyúkszemtapaszért, mely minden várakozást túlhaladva kitűnő. Reviczky Urb. m. k. pénzügy. hivatalnok.

Pozsega, 1887. február 21. Szelvény 1 frt 15 kr. A tyúkszemtapasza kitűnő szolgálatokat tett, küldöm az árát. Jovánovic A.

Szétküldetik naponként Meissner gyógyszerész központi raktára által (Pécsett, Mór-utca) mely 1000 db. cs. és kir. aranyat fizet annak, ki bebizonyítan képes, hogy fenti nyilatkozatok bármelyike hamis, vagy költött, avagy a fenti czég rokonaitól származnék. Kapható Pécsett Sipócz István gyógyszerésznél.

Nincs többé köhögés!

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirneves és díjjal jutalmazott

Egger-féle mellpasztillákkal

melyekre a t. cz. közönséget ezuttal figyelemzetni kívánjuk.

Ezen kitűnő hatású mellpasztillák skatulyákban a 25 és 50 krért minden gyógyszerteráiban kaphatók.

A köszvény és oszú ellen ajánlott szá os háziszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem a titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely mindenbetegn k teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszereket próbált meg, megint csak a

rég jönnek bizonyult Pain-Expellerhez

tért vissza. Epen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy egy csúzos fájdalom, tagsza 'gatások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldályhatások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros. 70 kros és 1.20 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánaatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellet ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany orszlánhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszerteráiban.*

Főraktár: Budapesten, Török József gyógyszer. Raktár: Pécsett Zsiga Lajos, Kovács Mihály Sipócz István, Göbel Kálmán és a Mizeriek gyógyszerteráiban. Baranya-Sellyén Uviar Ferencz gyógyszerésznél.

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános kitűnőnek elismert gyógytápasz rendkívüli gyógyereje, oszlato, érlelo s fájdalomt csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerű gyökeres gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesohurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina,) mindenemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méh-szúások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fojtályok is), pokolyar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genyedések, vérkelések, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagy-daganat, ujféreg, szájka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapasznak rövid idej használata folytán annyira bekövetkezik, A csomagok ára a kisebbekben 50 Kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kral több.

körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, esontszú, kifézemítés és megrándulások, helyi eszú, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már esirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül tezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásaánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyag-tapasz vagy mustárlisziből berogatások után használva, méltán valóságos enyhizernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a betegket kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyed bármilyenemű kóros fájdalomtól azonnal kiküldöttem, utasításommal. Kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kibuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. A csomagok ára a kisebbekben 50 Kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megíthatja, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfin! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapaszt megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Prager Béla nagy-kanizsai gyógyszerész urral a tapasz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örvéndenii, mert igazán megvallva, e tapasz megbecsülhetlen oly bázi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segítségével segitettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei bíróné alig 3 hetes csecsemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyulladást idézően elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapasza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapaszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlő a gyuladásaán homályos jelei láttatnak, így e szegény nő az Ön kitűnő tapasz folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemkességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyulladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterejedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapasza itt is a leghatásosabban működött, a gyuladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihielyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nem tudják elegendőleg a jutekonyságot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgáta, Nagy-Kanizsa, június 17-én, 1876. Kovács szolgabíró, s k.

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerteráiban. Pécsett: Sipócz István gyógyszerteráiban. Ezen kitűnő hatású, nem elege ajánlható gyógytápasz készítje Forti László. Budapest I. Nandor-utca 1. sz.